

ลุงโก้เล่นนิทานผี ชุดที่27

งานบวชผี

ที่มาของเรื่อง.....งานบวชผี

สวัสดิ์คะท่านผู้อ่านที่รักทุกๆท่าน พบกันอีกแล้วนะคะ ในงานบุญ แต่งานบุญในครั้งนี้เป็นงานบวชคะ งานบวชที่บ้าน ไหนมีลูกชายต่างต้องหน้าบานกันในวันนั้น วันที่ลูกชายเป็นพ่อนาค แล้วเตรียมตัวเข้าโบสถ์เพื่อเป็นพระเต็มตัว แต่ใครจะรู้กันบ้างเล่าคะ ว่ายังมีบางงานบวชที่พ่อนาคกลับหมดบุญที่จะได้ห่มผ้ากาสาวพัสตร์และได้ขึ้นชื่อว่าเป็นบุตรของพระพุทธเจ้า ก็เพราะว่างานบวชในครั้งนั้น ไม่ใช่เป็นงานบวชธรรมดา แต่เป็นงานบวชผีลึคะ

ฝากด้วยนะคะ “งานบวชผี” หวังว่าท่านผู้อ่านที่แสนน่ารักทุกคนคงได้หยิบเอา “งานบวชผี” ขึ้นมาอ่านเพื่อได้รับความหวาดผวา สยองไปพร้อมเพรียงกันคะ กราบขอบพระคุณอีกสักร้อยพันครั้งคะ จากใจของนักเขียน “วิรัชฐา”

งานบวชผี “วริษฐา”

ตาเบนกับตากลมชายชราทั้งสองที่เป็นเพื่อนรักกันอย่าง
 สุดๆ รักกันมาแต่เยาว์วัย จวบจนกระทั่งถึงวัยชราแล้วด้วยกัน
 ทั้งสอง ความรักฉันท์เพื่อนที่แสนดีต่อกันก็ยังไม่อาจเสื่อมคลาย
 และทั้งสองยังทำอะไรที่เหมือนกัน แม้ชื่อเสียทั้งสองก็ยังเปลี่ยน
 มาตั้งกันเองให้สอดคล้องกัน เดิมทีตาเบนแก่ชื่อตาทับ และ
 ส่วนตากลมแก่ก็ชื่อตาเปล่ง แต่เพราะความรักที่ผูกพันต่อกัน
 อย่างมากมาย ทั้งสองจึงพร้อมใจเปลี่ยนชื่อที่คล้องจองกัน แล้ว
 ในวันหนึ่งตากลมก็ได้เดินทางมาหาตาเบนจนถึงหัวกระไดเรือน
 ของตาเบนด้วยความรักและความคิดถึง

“ตากลมนี้แก่สู้อุตส่าห์เดินทางจากแดนไกลมาหาข้า
 จนถึงเรือนชานเลยหรือวะ” ตาเบนเอ่ยถามเสียงใสๆ เพราะนับ
 แต่ที่ตากลมได้ย้ายตามลูกชายที่รับราชการเป็นทหารไปอยู่ยัง
 บางกอกเมืองหลวงสองเพื่อนวัยชรา ก็เพิ่งได้พบหน้ากัน และเมื่อ
 จะได้พบหน้ากันอีกครั้ง ตาเบนก็สุดแสนดีใจจนเนื้อตัวแทบ
 เต้นที่ได้พบหน้ากับเพื่อนรักเกลอเก่าของแก

“ข้าก็คิดถึงแกสิตาเบน หรือเพื่อนเก่าอย่างข้ามันจะ
 หมกคสิทธิ์คิดถึงแกแล้ว”

ตากลมพูดอย่างออกอารมณ์งอนๆ เหมือนกับเมื่อตอนที่ยังเป็นเด็กเล็กๆด้วยกัน และเมื่อครั้งใดที่ตาเบนเกิดขี้ใจใดๆกับตากลมขึ้นมา ตากลมก็จะงอนๆ ทำปากจู๋ นัยน์ตาค้อนนิดๆส่งให้ตาเบน ตาเบนจึงได้แต่นั่งกระดิกขาแล้วหัวเราะอย่างพอใจที่ได้แลเห็นเพื่อนรักเกลอเก่าของแกยังคงมีนิสัยที่ไม่เปลี่ยนแปลง

“งั้นกินน้ำกินทำก่อนนะตากลม แกล่นมาไม่บอกไม่กล่าวล่วงหน้าไว้ก่อน ข้าก็เลยไม่ทันตั้งตัว เตรียมอะไรไม่ทันอยากกับเหล่าชาวที่แกชอบนะ”

ตาเบนพูดถึงเหล่าชาวพลางยกมือที่เหี่ยวๆย่นๆของแกเองขึ้นมาวาดริมฝีปากเพื่อชักชวนเพื่อนรักเกลอเก่าได้หวนคิดไปถึงกาลแต่หนหลังระหว่างทั้งสอง

เพราะเหล่าที่ใช่แต่ตาเบนจะพึงพอใจเป็นนักหนา แต่ตากลมเองชอบเป็นนักเป็นหนาเช่นกัน ไม่ว่าตากลมจะเดินไปทิศทางใดแล้ว ตากลมก็มักจะเดินหิวขาดเหล่าชาวติดมือของแกไว้ตลอด แต่วันนี้ตากลมกลับมาแปลก ไม่หิวขาดเหล่าเหมือนเคย ข้าเมื่อตาเบนเอ่ยไปถึงเหล่า ตากลมยังไม่มีท่าทีว่าจะอยากกินแต่อย่างไร จนตาเบนสงสัย